

1072. शशाङ्कः — सान्द्रतुङ्गिनात्तरितः PRAB. 13, 18. तूणात्तलमैस्तुङ्गिनेः पतद्भिः RT. 4, 7, 3, 15. ad ÇĀK. 78. मासि भाद्रपदे ऽकस्मात्पपात तुङ्गिन् म क्त RĪĠĀ-TAR. 2, 18, 1, 183. कृत्वे तुङ्गिन्विषि KATHĀS. 18, 71. — b) Mondlicht (vgl. तुङ्गिन्किरण, ऽगु. ऽरश्मि) UNĀDIK. im ÇKDR. — c) *Kämpfer* NIGH. PR. किं चन्दनेः सक्पूर्वेस्तुङ्गिनेः (neben कर्पूर!) शीतलैश्च किम् । सर्वे ते मित्रगात्रस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ PAÑĀT. II, 58. — 3) f. घ्रा N. eines Baumes, = सुक्रनास NIGH. PR. — Vgl. तुयार.

तुङ्गिन्कण (तु + कण) m. *Schneeflocke* AMAR. 54.
तुङ्गिन्किरण (तु + कि) m. *der Mond* VARĀH. BRH. 3, 7.
तुङ्गिन्किरणपुत्र (तु + पुत्र) m. *der Sohn des Mondes, der Planet* Mercur VARĀH. BRH. S. 104, 24.

तुङ्गिन्गु (तु + गु *Strahl*) m. *der Mond: तुङ्गिन्गावुदये* (स्थिते) VARĀH. BRH. 3, 15.

तुङ्गिन्व्युति (तु + व्यु) m. *dass.* ÇIC. 9, 30.
तुङ्गिन्रश्मि (तु + र) m. *dass.* VARĀH. BRH. 17, 17.
तुङ्गिन्शर्करा (तु + श) f. *Eisstück, Eis: वैतस्तं वारि — वृक्तुङ्गिन्-शर्करम्* RĪĠĀ-TAR. 3, 362.

तुङ्गिन्शैल (तु + शैल) m. *das Schneegebirge, der Himālaja* KATHĀS. 22, 255

तुङ्गिन्ग्रु (तुङ्गिन् + ग्रु) m. 1) *der Mond* VARĀH. BRH. S. 46, 11 (12). BRH. 6, 9, 17, 13. — 2) *Kämpfer: तैल Kämpferöl* RĪĠĀN. im ÇKDR. *Kämpfer* WILS.

तुङ्गिन्चल (तुङ्गिन् + चल) m. *das Schneegebirge, der Himālaja* DEV. 6, 6.

तुङ्गिन्दि (तुङ्गिन् + दि) m. *dass.* RAGH. 8, 53.
तुङ्गुण्ड m. N. pr. eines Dānava MBH. 1, 2533. 2655. eines Sohnes des Dhṛitarāshṭra 6983.

तूर m. N. pr. eines Mannes, pl. KĀṬH. in Ind. St. 3, 460.
तूर, तूरति = तूर *spalten* DhĀTUR. 9, 67. *geringachten* 72.
तूर, तूरपति *sich zusammensziehen* (vgl. कूण, चूण) DhĀTUR. 32, 99. 33, 42. तूरपते *füllen* 33, 16.

तूण 1) m. f. (तूणी) gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. TRIK. 3, 5, 19. *Köcher* AK. 2, 8, 2, 56. 57. H. 781. an. 2, 144. MED. ṇ. 16. तूणखड्गधर MBH. 3, 694. R. 2, 100, 20. 6, 92, 59. HARIV. 13090. तूणाद्वाणं समादे 13940. तूणार्धकृष्टं शर्म ÇĀK. 131. ऽमुख RAGH. 7, 54. वद्धतूण MBH. 1, 5334. VARĀH. BRH. 26 (25), 9. 21. 30. विषक्तं R. 3, 19, 27. तूणीः पानीयमानय MBH. 3, 17250. Hūṅgu. (vgl. इषुधि): तूणी चान्तयसायकौ An. 3, 46. R. 1, 1, 41. Bhaḡ. P. 8, 20, 31. तूणावरिज्ञौ 13, 6. निबध्य तौ च तांस्तूणान् R. 3, 12, 19. f.: चर्मतूणयः सेयुकाः KĀṬJ. ÇR. 15, 3, 19. तूणीशया वाणाः R. 6, 34, 23. MBH. 8, 1821. खड्गतूणीधनुर्धर R. 1, 48, 3. तूणीमुखोद्धतशर RAGH. 9, 56. ऽद्वय HARIV. 15984. तूणीकरु zu einem Köcher machen RAGH. 9, 63. Vgl. तूणी, तूणीर. — 2) f. ई *eine best. Wind- d. i. Nervenkrankheit, welche After und Harnwerkzeuge schmerzlich afficirt*, SUR. 1, 232, 8. अथो या वेदना याति वर्चाम्नाशपोत्थिता । भिन्दतीव गुदोपस्थं सा तूणीत्युपदिश्यते ॥ 257, 10. 2, 44, 3. 224, 5. Vgl. प्रतूणी. — b) *die Indigopflanze* H. an. MED. NIGH. PA.

तूणक m. *ein best. Metrum* (4 Mal — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 12). KHANDOM. 77.

III. Theil.

तूणधार (तूण + धार) m. *Köcherträger* (ein Amt) P. 6, 2, 75, Sch.

तूणव m. *ein Blasinstrument aus Holz, viell. Flöte: सैषा वाग्वनस्प- तिषु वदति या इन्द्रभौ या तूणवे या वीणायाम्* TS. 6, 1, 4, 1. KĀṬH. 23, 4. 34, 5.

तूणवध्मै (तू + ध्म) m. *Flötenbläser (?)* VS. 30, 19. 20. VS. PRĀT. 5, 5.
तूणवत् (von तूण) adj. *mit Köchern versehen: वीरः* MBH. 3, 8486.

10363. HARIV. 12331. रथ MBH. 3, 703.

तूणी m. 1) Nebenform von तूण, तूणी *Köcher: तूणी चान्तयसायकौ* R. 2, 31, 30. — 2) N. pr. eines Fürsten, des Vaters von Jugāmdhara, HARIV. 9207. VP. 435. Vgl. कुणी.

तूणीक m. = तूणिन् 2. NIGH. PR. — Vgl. तुणीक, तूणीक.
तूणिन् (von तूण) 1) adj. *mit einem Köcher versehen* H. 771. HARIV. 15029. R. 6, 76, 21. — 2) m. N. eines Baumes, = नन्दीवृत्त RĪĠĀN. im ÇKDR. NIGH. PR.

तूणीक m. = तूणिन् 2. RĪĠĀN. im ÇKDR.
तूणीर UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 30. m. = तूण, तूणी *Köcher* AK. 2, 8, 2, 56. 3, 4, 49, 131. H. 781. MBH. 7, 1271. वद्ध 14, 2143. ऽशतसंवाध (रथ) 2315. MĀLAY. 85. धनुः सतूणीरम् R. 3, 18, 41. n. तूणीराणि MBH. 6, 2288.
तूणीरवत् (von तूणीर) adj. *mit einem Köcher versehen* HARIV. 15154.
तूतक n. = तुत्य *blauer Vitriol* ÇABDAK. im ÇKDR.

तूतुति (von 1. तुन्) adj. *rasch, behende* NAIGH. 2, 15. RV. 4, 32, 2. अतू- तुतिं चित्तुतिं शिञ्जत् 7, 28, 3. 10, 22, 3. अयुतातामश्चिना तूतुतिं रथम् 35, 6. — Vgl. तू.

तूतुतिन् v. l. des vorigen NAIGH. 2, 15.
तूतुर्म adj. *etwa ausgiebig: रता विश्वा सर्वना तूतुमा कृषे स्वयं सूना* सहसो यानि दधिषे RV. 10, 50, 6. Nir. 5, 28 u. d. Ertl. — Vgl. तुम्.
तूर 1) m. a) = तूलवृत्त *die Baumwollenstaude* RĪĠĀN. im ÇKDR. — b) = توت Maulbeerbaum (vgl. तूल). — c) *Thespesia populneoides* NIGH. PR. — 2) f. ई N. pr. einer Gegend P. 4, 3, 94.

तूरर् adj. *ungehört* (als eine anomalische Erscheinung), insbes. von der Ziege; daher häufig subst. *eine hornlose Ziege*. VS. 24, 1. 15. 29, 59. AV. 11, 9, 22. ÇAT. BR. 5, 1, 2, 7. 6, 2, 2, 2. 9, 5, 1, 57. ऋत् TS. 2, 1, 4, 4. ÇĀÑK. ÇR. 9, 23, 5. 15, 1, 21. KĀṬJ. ÇR. 14, 2, 13. 16, 1, 33. ĀÇV. ÇR. 10, 9. In der Stelle तूरश्चतुरश्चिर्वति TBa. 1, 3, 2 ist es so v. a. *abgestumpft* oder ist उपरः zu lesen. — Vgl. तूर.

तूर s. u. तूर; तूरिका, तूरी und तूरीका f. = तुवरिका u. s. w. *eine best. Lehmart* COLEBR. und Lois. zu AK. 2, 4, 4, 19.

तूर्य (von 1. तु) 1) adj. *kräftig, stark: अत्रिणा ते मन्दिनं इन्द्र तूर्यमुन्व- त्ति सोमान्* RV. 10, 28, 3. — 2) n. = उदक *Wasser* NAIGH. 1, 12. — 3) तूर्यम् adv. (eig. *tüchtig, kräftig*) *schnell, geschwind* NAIGH. 2, 15. Nir. 8, 18. (आ नो यज्ञम्) इन्द्र देव करिर्भियाहि तूर्यम् RV. 3, 43, 3. 4, 26, 5. 6, 22, 1. 7, 29, 2. प्रति धाना भरत् तूर्यमस्मि 3, 32, 8. 33, 16. 5, 29, 7. स तत्कृधीषि- तस्तूर्यमग्रे 6, 5, 6. 10, 10, 8. 112, 2.

1. तूर, तूर्यते s. u. 1. तूर.
2. तूर das der Wurzel तूर entsprechende Nominalthema P. 6, 4, 20. Vor. 26, 75. 1) adj. *eilend: तूरी* Sch. — 2) f. *Eile, Geschwindigkeit, rasche Bewegung: देवद्वेषाम् — पूर्वमयेन विद्विताभिरदृश्यतूर्मिः* Bhaḡ. P. 2, 7, 37. — Vgl. 2. तूर.